

Mads Voldstrup

H. Elmelund

I Ringe kirke hænger der to minde-tavler for de soldater fra Ringe sogn, der faldt under krigen 1848-50 og 1864. På tavlen fra tre-årskri-gen er nævnt fire navne, og blandt dem er Mads Peter Larsen Vold-strup. I Ringe museum hænger en slægtstavle, hvor han også er nævnt. Ifølge tavlen i kirken blev han født den 30. juli 1825. Han var ældste søn af Lars Jørgensen og Anne Margrethe f. Nørregaard. Hun var født i København, datter af Mads Nørregaard fra Stenstrup og hans kone Karen f. Hviid fra Ringe. Det var den Karen Nørre-

gaard, der fik guldbberlokkerne af guldhornstyven Niels Heidenreich og »glemte« at aflevere dem, da tyveriet blev opdaget. Da Mads Nørregaard døde i 1802, måtte Ka-ren Nørregaard skifte med datteren Anne Margrethe for at kunne gifte sig igen, og blandt underskriverne på skiftedokumentet var Heiden-reich. Senere flyttede familien til Ringe, og Anne Margrethe blev alt-så gift med Lars Jørgensen, og de fik sønnen Mads i 1825.

Han var altså så tilpas gammel, at han kunne deltage i treårskrigen, og her vandt han sig heltenavn. I Ringe

På 3 års-krigens tid brugte man ikke konvolutter, men foldede brevarket sammen og lukkede det bagpå med et laksegl.

Denne forside er fra faderens brev til Mads Voldstrup 2. marts 1848.

museum ligger også hans og moderns dagbøger, breve mellem ham og hjemmet m.m. Ud fra dette kan vi danne os et billede af ham. Museets formand gennem mange år, Alfred Pedersen har benyttet dette stof i novelleform og givet en skildring af Mads Voldstrup i »Fynsk Jul« 1962. Foruden dagbøgerne og brevene bygger den på en vise på ikke mindre end 53 vers, hvor digteren Martin Kok skildrer hans død. Alle versene er aftrykt i Henriksens bog om Ringe sogn.

Mads Voldstrup hed han den brave Knøs,
om hvem jeg her skal fortælle;
hans Daad og Død var saa stolt,
at vel det Navn i en Sang kan gælde!

I visen fortælles der, at en dansk styrke på tusind mand kommer til Sliens nordlige bred. Kaptajn Wørishøffer og hans officerer kan ikke se nogen udvej for at komme over, for hjemmetyskerne har i tide fået alle både og den lille færge i sikkerhed på den søndre bred. Da træder Mads frem og kommer med et forslag: De skal få fat på en ladeport, og så vil han i nattens mulm og mørke stage over til den søndre side og få fat i nogle både. Visen siger, at han gør det ene mand, men i et senere brev fra kaptajnen står der, at han fik en artillerist med sig. Vovestykket lykkes, og de kommer roende med tre både på slæb. Flere mand bliver sat over, færgen taget i

brug, og hele styrken kommer over.

Men om Mads Voldstrup et Vers blev gjort,
hvordan han skaffede Baade:
En dansk Soldat på en Ladeport
tog hele den tyske Flaade!

Men senere må de danske vige:

Ved Snelmarkerskov gik det blodigt til,
tre gange stormed' de danske,
men dreves tilbage af Overmagt.
Tilslidst de splittedes ganske.

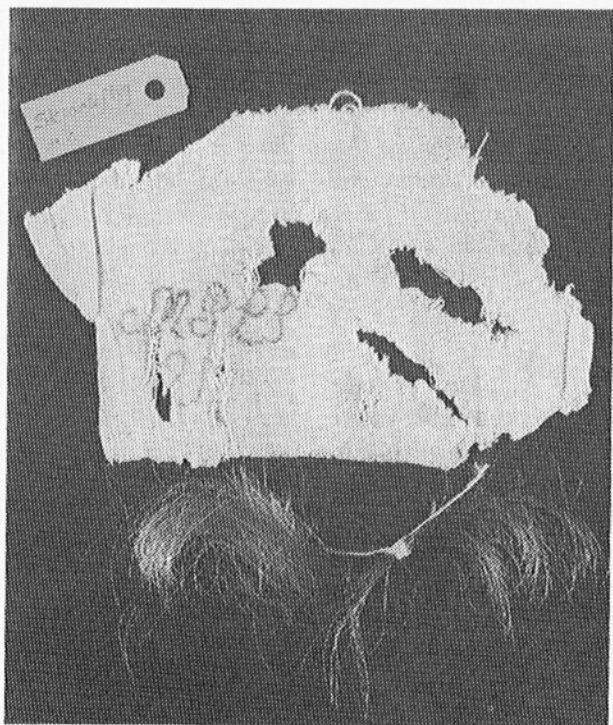
Da efterlyser kaptajnen et par gode skytter, som kan holde fjenden op, så de danske kan få tid til at samle styrkerne igen. Mads melder sig straks, og sammen med en kammerat går han i dækning bag en stendynge. Mads skyder, og kammeraten lader, og tyskerne bliver tvunget til at gøre holdt. Men så bliver Mads ramt, og da kaptajnen ser det, får han sat mod i de vigende danske:

Da vendte de alle! et højt Hurra!
Nu rystede Løven sin Manke!
Fremad de stormed, mens Lyn ved Lyn
skød fra Geværerne blanke.

Fjenden bliver slået på flugt, men Mads er hårdt såret. Han bliver bragt til lazarettet i Eckernførde og senere til Sønderborg. Her døde han én af de sidste dage i april 1848. Han blev begravet på Sønderborg kirkegård, men i krigens forvirring fik familien det ikke at vide. Dog moderen har drømt om hans død, og faderen må drage til Als for at

skaffe sig vished. De viser ham graven på Sønderborg kirkegård. Men er det nu Mads, der ligger i den? Faderen får lov til at lade graven åbne, og der ligger hans døde søn, der er ingen tvivl. Men ville moderen nu tro det? Da tager Lars Jørgensen sin kniv og skærer en flig af den dødes skjorte. Der står hans navnetræk: M P L S V, som moderen selv har

syet. Han skærer også en lok af det lyse hår. Hvad moderen sagde, da han kom hjem, ved vi ikke. Hendes dagbog blev ikke ført mere, men lokken og kluden med navnetrækket blev gemt, og nu ligger det på Ringe museum.

Skjorteflig og hårlok.